

Sygn. akt VI Ga 2/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Harmata

Protokolant: sekr. sądowy Joanna Stafska

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. G.

przeciwko R. S.

w przedmiocie skargi pozwanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Rzeszowie w sprawie

VI Ga 199/13

postanawia:

odrzucić skargę.

UZASADNIENIE

W dniu 23.04.2013r. Sąd Rejonowy w Krośnie wydał wyrok w którym oddalił powództwo (I) oraz zasądził od powoda J. G. na rzecz pozwanego R. S. kwotę 1.217 zł tytułem kosztów procesu (k. 64 akt sprawy VI Ga 199/13).

W toku tej sprawy powód J. G. nie był reprezentowany przez pełnomocnika, natomiast pozwany R. S. był reprezentowany przez pełnomocnika, który to pełnomocnik jak wynika z przedłożonego przez niego pełnomocnictwa był upoważniony do reprezentacji pozwanego przed Sądem Rejonowym w Krośnie i Okręgowym w Rzeszowie (k. 42).

Apelację od zapadłego wyroku w sprawie złożył powód wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji (k. 70-87 w/w akt sprawy).

Postanowieniem z dnia 7.08.2013r. Sąd Rejonowy w Krośnie przywrócił powodowi J. G. termin do wniesienia apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 23.04.2013r. sygn. akt V GC 389/12 i wydał zarządzenie o doręczeniu odpisu niniejszego postanowienia powodowi oraz pełnomocnikowi pozwanego z doręczeniem odpisu apelacji i wniosku o przywróceniu terminu (k. 88 w/w akt sprawy).

Odpis postanowienia doręczono powodowi J. G. oraz pozwanemu R. S., przy czym jak wynikało ze zwrotnego potwierdzenia odbioru imieniem pozwanego korespondencję tą odebrał S. D. – szwagier w dniu 12.08.2013r. (k. 89-90 w/w akt sprawy).

Wyrokiem z dnia 20.09.2013r. Sąd Okręgowy w rozpoznaniu apelacji powoda zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądził od pozwanego R. S. na rzecz powoda J. G. kwotę 5.104,50 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 31.12.2011r. do dnia zapłaty, oddalił powództwo w pozostałej części co do odsetek, zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 64 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej i nakazał pobrać od pozwanego R. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 186 zł tytułem

brakującej opłaty sądowej od pozwu (I), zasądził również od pozwanego na rzecz powoda kwotę 250 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego (II).

Odpis niniejszego wyroku został doręczony powodowi J. G. w dniu 27.09.2013r. oraz pełnomocnikowi pozwanego adw. Z. S. w dniu 25.09.2013r. (k. 96-97 w/w akt sprawy).

Pełnomocnik pozwanego adw. Z. S. złożył wniosek o sporządzenie uzasadnienia i doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem w dniu 30.09.2013r., które to zostało sporządzone i doręczone w dniu 8.10.2013r. (k. 98-102 w/w akt sprawy).

W dniu 7.01.2014r. pełnomocnik pozwanego imieniem pozwanego złożył skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 20.09.2013r. sygn. akt VI Ga 199/13 wnosząc o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 20.09.2013r. sygn. akt VI Ga 199/13 z powodu nieważności, gdyż w skutek naruszenia przepisów prawa strona była pozbawiona możliwości działania to jest na podstawie art. 401 pkt 2 kpc.

W uzasadnieniu skarżący wskazał, iż o istnieniu wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 20.09.2013r. pozwany faktycznie dowiedział się 5 albo 6 października 2013r. od swojej siostry lub szwagra podczas rozmowy telefonicznej i ci poinformowali go, że kilka dni wcześniej na adres jego domu rodzinnego przyszedł list od nieznanej kancelarii adwokackiej, która miała reprezentować powoda wraz z kopią przedmiotowego wyroku i z listu tego wynikało, że zapadły przed Sądem Rejonowym w Krośnie wyrok z dnia 23.04.2013r. został zmieniony na niekorzyść pozwanego. W tym czasie pozwany przebywał za granicą, w dniu 7.10.2013r. pozwany skontaktował się ze swoim pełnomocnikiem celem wyjaśniania zaistniałej sytuacji, co skutkowało uiszczeniem w tym samym dniu na rzecz powoda kwot zasądzonych przedmiotowym wyrokiem. W uzasadnieniu więc terminu dla wniesienia skargi pozwany podał, iż trzymiesięczny termin należało liczyć od dowiedzenia się o wyroku przez stronę, który upływał 7.01.2014r., a więc w dniu wniesienia niniejszej skargi. W uzasadnieniu podstawy skargi to jest przesłanek z art. 401 pkt 2 kpc pozwany podał, iż był pozbawiony możliwości działania w postępowaniu apelacyjnym wobec niedoręczenia jego pełnomocnikowi apelacji powoda i wniosku o przywrócenie terminu do jej złożenia, czym doszło do naruszenia art. 371 kpc i 372 kpc. W konsekwencji uniemożliwiono pełnomocnikowi pozwanego nie tylko złożenie odpowiedzi na apelację, ale wobec rozpoznania apelacji na posiedzeniu niejawnym – w ogóle zajęcie stanowiska w postępowaniu apelacyjnym. Wprawdzie apelacja została doręczona pozwanemu, ale ten po pierwsze dowiedział się o niej ze znacznym opóźnieniem i miał ograniczone możliwości działania, gdyż przebywał w tym czasie za granicą, a po drugie w ogóle nie informował o tym swojego pełnomocnika gdyż był przekonany, że tenże otrzymał jej kopię, po trzecie nie przywiązywał do niej większej wagi gdyż był przekonany, że zapadły przed Sądem Rejonowym w Krośnie wyrok jest prawomocny.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Stosownie do treści art. 410 par. 1 kpc Sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanej terminu, niedopuszczalną lub nieopartą na ustawowej podstawie.

Tym samym w pierwszej kolejności Sąd obowiązany jest zbadać czy skarga jest wniesiona w terminie, dopuszczalna; oparta na ustawowej podstawie.

Stosownie do treści art. 407 par. 1 kpc skargę o wznowienie wnosi się w terminie trzymiesięcznym; termin ten liczy się od dnia w którym strona dowiedział się o podstawie wznowienia, a gdy podstawą jest pozbawienie możliwości działania lub brak należytej reprezentacji od dnia, w którym o wyroku dowiedziała się strona, jej organ lub jej przedstawiciel ustawowy.

W rozpatrywanej sprawie skarżący jako podstawę skargi o wznowienie postępowania podał, iż strona była pozbawiona możliwości działania to jest podstawę z art. 401 pkt 2 kpc.

Stąd też zważywszy na uregulowanie zawarte w art. 407 par. 1 kpc trzymiesięczny termin do złożenia skargi należało liczyć od dnia w którym o wyroku dowiedziała się strona, jej organ lub jej przedstawiciel ustawowy.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Najwyższego przytoczone poniżej co do znaczenia terminu „strona”.

Zgodnie ze stanowiskiem zawartym:

- w postanowieniu z dnia 26.09.2013r. sygn. akt II CZ 42/13 – jeżeli podstawą skargi o wznowienie postępowania jest pozbawienie strony możliwości działania, termin określony w art. 407 par. 1 kpc rozpoczyna bieg od dnia, w którym o wyroku dowiedziała się strona osobiście lub jej pełnomocnik (Lex nr 1375155),

- w postanowieniu z dnia 6.01.2006r. sygn. akt III PZ 12/05 – termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania, gdy jej podstawą jest pozbawienie strony możliwości działania lub brak należytej reprezentacji (art. 407 kpc) biegnie od dnia, w którym o wydaniu wyroku dowiedział się należycie umocowany pełnomocnik (OSNP 2006/23-24/362),

- w postanowieniu z dnia 12.04.2000r. sygn. akt IV CKN 2/00 bieg terminu przewidzianego w art. 407 kpc rozpoczyna się w dniu dowiedzenia się przez stronę (jej pełnomocnika) o wydaniu wyroku, a nie w dniu, w którym mogła się o tym dowiedzieć (OSNC 2000/10/192, Biul. SN 2000/6/14).

Jak wynikało z powyższego a zwłaszcza najnowszego orzeczenia bo z dnia 26.09.2013r. Sąd Najwyższy wyraził pogląd, który uznał za - obecnie dominujący – że wprawdzie art. 407 par. 1 kpc nakazuje liczenie terminu od dnia, w którym o wyroku dowiedziała się strona, ale chodzi o stronę w znaczeniu procesowym, a nie osobę fizyczną będącą stroną. Czynności dokonane przez pełnomocnika, albo przez Sąd wobec pełnomocnika, są czynnościami dokonanymi wobec strony (art. 86 i 91 kpc). Oznacza to, że zawiadomienie pełnomocnika o terminie rozprawy, o terminie ogłoszenia orzeczenia albo doręczenie jego odpisu z uzasadnieniem wywiera skutek procesowy wobec strony (postanowienie z dnia 12.04.2000r. IV CKN 2/00, OSNC 2000 nr 10, poz. 196 i z dnia 6.01.2006r. IIPZ 12/05, OSNP 2006 nr 23-24, poz. 362). W konsekwencji jeżeli podstawą skargi o wznowienie postępowania jest pozbawienie strony możliwości działania, termin określony w art. 407 par. 1 kpc rozpoczyna bieg od dnia w którym o wyroku dowiedziała się strona osobiście lub jej pełnomocnik procesowy (uzasadnienie prawne postanowienia SN z dnia 26.09.2013r. II CZ 42/13).

W realiach niniejszej sprawy, jak wskazano to już powyżej, przedmiotem rozpoznawanej skargi było w istocie orzeczenie Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 20.09.2013r. sygn. akt VI Ga 199/13 wydane w toku postępowania apelacyjnego.

Stąd też zważywszy na podaną podstawę skargi – pozbawienie możliwości działania - termin dla wniesienia skargi winien być liczony od dnia w którym o tym wyroku dowiedziała się strona lub jej pełnomocnik.

Analiza akt sprawy o sygn. VI Ga 199/13 Sądu Okręgowego w Rzeszowie obligowała orzekającego do stwierdzenia, iż odpis przedmiotowego wyroku został doręczony pełnomocnikowi pozwanego w dniu 25.09.2013r. i w tej też dacie pełnomocnik pozwanego uzyskał pełną możliwość zapoznania się z treścią tegoż orzeczenia.

Pełnomocnik ten był właściwie umocowany w sprawie przez pozwanego R. S., jego upoważnienie do reprezentacji dotyczyło zarówno postępowania przed Sądem Rejonowym jak i Sądem Okręgowym i nie zawierało ograniczeń od standardowego zakresu wynikającego z art. 91 kpc.

Tym samym bez znaczenia pozostaje okoliczność czy i kiedy pełnomocnik uznał za stosowne poinformować swojego mocodawcę o treści zapadłego przed Sądem Okręgowym wyroku. Bez znaczenia również pozostaje okoliczność kiedy sama strona więc R. S. dowiedział się o treści zapadłego przed Sądem Okręgowym wyroku. Wystarczającym bowiem było dla rozpoczęcia biegu terminu do złożenia skargi, iż wiadomość o tym wyroku powziął jego pełnomocnik.

Pełnomocnik ten powziął wiadomość o przedmiotowym wyroku w dniu 25.09.2013r. tym samym trzymiesięczny termin liczony od dnia 25.09.2013r. upływał 25.12.2013r.

Zważywszy na fakt, iż 25 i 26 grudnia są to dni wolne od pracy, termin dla skutecznego wniesienia skargi o wznowienie postępowania upływał 27.12.2013r.

Wniesiona w niniejszej sprawie skarga o wznowienie postępowania została natomiast wniesiona 7.01.2014r., a więc z przekroczeniem przewidzianego przez art. 407 kpc w tym zakresie terminu. Dlatego też już z tej przyczyny skarga podlegała odrzuceniu na mocy art. 410 par. 1 kpc jako wniesiona po upływie przepisane terminu. Tym samym zbędnym pozostawała dalsza ocena przesłanek wynikających z art. 410 kpc, a to czy istotnie podana przez pozwanego przesłanka pozbawienia możliwości obrony jako podstawa wznowienia postępowania miała miejsce (art. 410 par. 1 kpc), a następnie w razie stwierdzenia niniejszego czy miała ona wpływ i jaki na treść wydanego w sprawie merytorycznego rozstrzygnięcia (art. 412 par. 1 kpc).

Zarządzenie:

Odpis postanowienia doręczyć:

- peł. powoda,
- peł. pozwanego.